

429. Спішыце сказы, раскрываючы дужкі. Падкрэсліце займеннікі як члены сказа.

1. Дазволь жа нізка пакланіцца (*ты*), бацькоў маіх зямля (*І. Скурко*). 2. Збудаваці ля шашы (*сябе*) хатку мурашы^{сн} (*У. Шпадарук*). 3. Усіх чаруе лірыка (*сябе*), высокімі пачуццямі пранізвае (*М. Вяршынін*). 4. Дзвіна! Дзвіна! І слова звоніць, як толькі ўспомніш пра (*ты*) (*П. Броўка*). 5. Быць самім (*сябе*) і не лёгка^ф, і не проста (*М. Рудкоўскі*). 6. Я таксама духмянага^м чаю з іван-чаю (*сябе*) заварыў (*Х. Гурыновіч*).

430. Выканайце інтэрактыўнае заданне «Правапіс займеннікаў».

§ 68. Прыналежаўныя займеннікі

431. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып. Абгрунтуйце сваю думку.

Кожны з нас — Я. А калі мы сабраліся ў групу або калектыў, з'яўляецца яшчэ адно важнае слова — **мы**. Пры гэтым ты сам заўважаеш, што, прыходзячы дадому, расказваеш: «Мы сёння пісалі дыктант», «Наш клас у нядзелю пойдзе ў тэатр». Чаму так адбываецца? А таму, што для кожнага чалавека вельмі важныя^м справы таго калектыву, у які ён уваходзіць. Гэта твая сям'я, твой клас, твае сябры (*Паводле выдання «Чалавек і свет»*).

Якое значэнне маюць словы *наш*, *твой*? На прыналежнасць якой асобе яны ўказваюць? Якія вы яшчэ ведаеце прыналежаўныя займеннікі?

Прыналежаўныя займеннікі ўказваюць на прыналежнасць прадмета асобе ці іншаму прадмету: я — *мой*, ты — *твой*, ён, яно — *яго*, яна — *яе*, мы — *наш*, вы — *ваш*, яны — *іх*: Матуля, колькі весняга святла *тваё* імя святое навявае!.. (*З. Марозаў*).

У сказе прыналежаўныя займеннікі з'яўляюцца азначэннем: *За наш духмяны каравай сягоння чалавек спакойны* (*В. Гардзей*).

Прыналежажныя займеннікі змяняюцца па родах, ліках і склонах, як прыметнікі: **мой, мая, маё** — **мае**; **мой** — **майго, майму, маім**. Іх пачатковая форма — мужчынскі род, адзіночны лік, назоўны склон.

432. Прачытайце табліцу. Якая часціна мовы мае падобныя формы?

Склон	Скланенне займенніка <i>мой</i> (<i>маё, мая, мае</i>)			
Н.	<i>мой</i>	<i>маё</i>	<i>мая</i>	<i>мае</i>
Р.	<i>майго</i>	<i>маёй (мае)</i>	<i>майх</i>	
Д.	<i>майму</i>	<i>маёй</i>	<i>маім</i>	
В.	як Н. ці Р. <i>маё</i>	<i>маю</i>	як Н. ці Р.	
Т.	<i>маім</i>	<i>маёй (маёю)</i>	<i>маімі</i>	
М.	<i>(у) маім</i>	<i>(у) маёй</i>	<i>(у) майх</i>	

Праскланяйце словазлучэнне *твой край*. Параўнайце канчаткі займеннікаў *твой* і *мой*. Складзіце з імі два сказы, падкрэсліце як члены сказа.

У родным і давальным склонах адзіночнага ліку ў займенніках **мой, твой** і **маё, тваё** пішацца **й**: не пахваліў *майго, твайго брата*; не заўважыў *майго, твайго кацяняці*; паслаў *майму, твайму брату*; даў *майму, твайму кацяняці*.

У вінавальным склоне адзіночнага ліку пры адушаўлёных назоўніках мужчынскага роду гэтыя займеннікі таксама пішуцца з **й**: *заўважыў майго, твайго брата*.

433. Прачытайце табліцу. З якім асабовым займеннікам суадносіцца займеннік *наш*? У чым асаблівасць яго змянення?

Склон	Скланенне займенніка <i>наш</i> (<i>наша, нашы</i>)			
Н.	<i>наш</i> □ <i>наш</i> <u>а</u> (н. р.)	<i>наш</i> <u>а</u> (ж. р.)	<i>наш</i> <u>ы</u>	
Р.	<i>наш</i> <u>ага</u>	<i>наш</i> <u>ай</u> (-ае)	<i>наш</i> <u>ых</u>	
Д.	<i>наш</i> <u>аму</u>	<i>наш</i> <u>ай</u>	<i>наш</i> <u>ым</u>	
В.	як Н. ці Р. <i>наш</i> <u>а</u>	<i>наш</i> <u>у</u>	як Н. ці Р.	
Т.	<i>наш</i> <u>ым</u>	<i>наш</i> <u>ай</u> (-аю)	<i>наш</i> <u>імі</u>	
М.	<i>(па) наш</i> <u>ым</u>	<i>(па) наш</i> <u>ай</u>	<i>(па) наш</i> <u>ых</u>	

Праскланяйце словазлучэнне *ваш лепшы сябар*. Зрабіце вывад пра змяненне займеннікаў, што ўказваюць на прыналежнасць 1-й і 2-й асобам.

Складзіце выказванне на тэму «Наш край».

Звярніце ўвагу!

Спецыяльнага займенніка, які ўказвае на прыналежнасць 3-й асобе, у беларускай мове няма. У яго функцыі ўжываецца форма роднага склону асабовага займенніка: **яго, яе, іх**.

Прыналежныя займеннікі **яго, яе, іх** не скланяюцца: *Генадзь даў яе брату добрую параду. Хлопец захапляўся іх братам.*

434. Прачытайце верш «Галя». Якія колеры брала для вышыўкі дзяўчына? Як яны суадносяцца з беларускай сімволікай?

Вышывала^с ты сарочку
пад ігрушай у садочку.
Васільковы^м брала колер
на сваім радзімым полі.
А зялёны брала ў лесе,

дзе свае спявала песні.
Пурпуровы^{*} — на каліне,
што красуе на даліне.
На каўнерыку, рукавах
зіхаціць узор яскрава.

У. Дубоўка.

На прыналежнасць якой асобе ўказвае слова *сваё (свае)*?

Прыналежны займеннік **свой (сваё, свая, свае)** указвае на прыналежнасць асобе ці прадмету: **Я спяваю сваю песню. Ты спяваеш сваю песню.**

Займеннік **свой (сваё, свая, свае)** змяняецца па родах, ліках і склонах, як займеннікі *мой* і *твой*. У родным, давальным і вінавальным (пры адушаўлёных назоўніках) склонах у займенніках **свой** і **сваё** пішацца **й**: *не знайшоў свайго сябра, даручыў свайму сябру, бачу свайго сябра.*

435. Прачытайце тэкст, раскрываючы дужкі. Вызначце колькасць сэнсавых частак у ім.

Конік і Скрыпачка

Аднойчы дзед падарыў Коніку (*свой*) Скрыпачку.

— Вось, трымай. Цяпер (*твой*) чарга.

- Я не змагу іграць так, як ты!
- І не трэба. У кожнага (*свой*) песня.
- А пра што будзе спявацца ў (*мой*) песні?
- Пра тое, што раскажа (*твой*) сэрца.

Над..шоў вечар. Стала ціха-ціха. З..лёны Конік узяў Скрыпачку. На лу..е загучала яго песня. Маленькая сціплая Скрыпачка стварала (*свой*) гукамі чаро..ныя м..лодыі. І гэта песня напа..няла (*сябе*) усё навакол..е. І разам з ёй у кожнага складалася ўласная песня — песня (*свой*) с..рца (*Паводле В. Караткевіч*).

Ці абудзіў Конік чужыя песні?

Назавіце прыналежныя займеннікі, вызначце іх род, лік, склон.

Запішыце апошні абзац тэксту, раскрываючы дужкі, устаўляючы прапушчаныя літары. Растлумачце напісанне арфаграм і форм займеннікаў.

§ 69. Указальныя займеннікі

436. Прачытайце. З якога твора ўзяты ўрывак тэксту? Падбярыце да яго загаловак.

Ледзь Сямён пакінуў гару, як яго сустрэў велізарны^с чорны сабака. Ідзе лоўчы за гэтым сабакам. Той спыняецца і позіркам паказвае на дрэве глушцоў. Сямён стрэліў некалькі разоў, а столькі птушак упаляваў!

З таго часу Сямён стаў найслаўнейшым^м паляўнічым. Той чорны сабака кожны раз сустракаў яго ў лесе і дапамагаў лоўчаму. З такой дапамогай Сямён столькі рознай дзічыны здабываў, што хапала і панам, і сялянам (*Паводле Я. Баршчэўскага*).

Вызначце, на што ўказваюць выдзеленыя словы (прадмет, прымету ці колькасць)?

Растлумачце значэнне слова *лоўчы*.

Займеннікі *гэты, той, такі, гэтакі, столькі, гэтулькі* ўказваюць на прадметы, іх прыметы і колькасць і называюцца **ўказальнымі**.